గ్రహాంతర యాత్ర

ఈ సంగతి కాస్త పత్రికలన్నింటిలోనూ వేయించండి. వీలుంటే చరిత్రలోకూడా చేర్పించండి. నేను మొన్న సోమవారం రాత్రి గ్రహాలన్నిటినీ చూసి వచ్చాను. కొంపతీసి నన్ను మొట్టమొదటి గ్రహాంతర యాత్రికుణ్ణని మటుకు అనకండి. నాలాగా గ్రహాంతరాలకు వెళ్ళినవారు చాలామంది ఉన్నారు. ఏటా అరడజను మందికి తక్కువలేకుండా వెళుతూనే ఉన్నారు. వారు ఏమైనారో తెలియక మిగిలినవాళ్ళు సతమతమైపోయారు, అంతే. అనేక శతాబ్దాలుగా, సహస్రాబ్దులుగా, గ్రహాంతర యాత్రలు సాగుతూనే ఉన్నాయి. వెనకటికి ఆ శాస్త్రుల్లుగారిని జర్మనీవాళ్ళు పట్టుకుపోయినట్టుగా, మంగళగ్రహం వాళ్ళొచ్చి అడపా దడపా భూలోకవాసులను పట్టుకు పోతూనే ఉన్నారు. ఈనాడు కూడా పత్రికల్లో "కనిపించుటలేదు" అని ప్రకటనలు చదువుతామే, వాళ్ళలో ఎంతమంది ఈ క్షణాన ఇతర గ్రహాలలో ఉన్నారో చెప్పలేం.

ఇతర లోకాలు చూసి మళ్ళీ కొద్ది గంటల్లో తిరిగివచ్చిన మొదటివాణ్ణికూడా నేనే కాను. చాలామంది ఏ చంద్రుడిలోనో, శుక్రుడిలోనో, శనిలోనో స్థిరపడిపోయినప్పటికీ కొందరు మళ్ళీ భూమికి బయలుదేరారు. వారిలో కొద్దిమందికి దారిలో ప్రమాదాలు జరిగి ఉండవచ్చు. కొందరికి మతిమరుపు కలిగించి మరీ పంపారు అవతలి లోకాలవాళ్ళు; ఆ దెబ్బతో వాళ్ళు తాము చూసినదంతా మరిచిపోయి శాశ్వతంగా పిచ్చివాళ్ళయి పోవటమో, లేక స్మరణ తిరిగివచ్చాక తమ లోకాంతరానుభవాలు జ్ఞాపకం లేకపోవటమో జరిగింది. నాలాగా అన్ని గండాలూ గడిచి బయటపడినవాళ్ళు ఏ నూరేళ్ళకో ఒకడుంటే వాడిమాట ఎవరు నమ్ముతారు ?

ఇప్పుడు నా మాటలు ఎంతమంది నమ్ముతారో నాకు తెలీదా ? చంద్రుడి దగ్గిరికి అట్లా వెళ్ళిరావడానికే ఒకవారం పడుతుందనీ, మంగళగ్రహానికి వెళ్ళటానికే మూడునెలలు పడుతుందనీ శాస్త్రజ్ఞులు ఒకవంక ఘోషపెడుతుంటే, నేను ఒక్కరాత్రిలో—మొన్న సోంవారం రాత్రి ఎనిమిదింబావుకూ తెల్లవారుజామున నాలుగున్నరకూ మధ్య—దాదాపు అన్ని గ్రహాలు చూసొచ్చానంటే ఎవరు నమ్ముతారు ? ఇప్పటికి వందమందికి చెప్పాను. కొందరు నన్ను చూసి నవ్వారు. కొందరు జాలిపడ్డారు. (ఒక శ్రోతృడు, "నీ ఆరోగ్యం బాగా లేదని నేను అనుకుంటూనే ఉన్నాను. పట్నంలో ధైర్యం ఆస్పత్రికి, ఎందుకైనా మంచిది, వెళ్ళి రాగూడదూ ?" అన్నాడు కూడానూ.) నోటి మాటలు నమ్మలేనివాళ్ళు అచ్చులో చూసి నమ్ముతారు. అందుకే నా అనుభవాలన్నీ రాసేస్తున్నాను. అప్పటికీ నమ్మరూ ? నాకు కలిగే నష్టంలేదు. చరిత్రకే నష్టం. శాస్త్రానికి నష్టం.

2

జరిగిం దేమిటంటే, సోంవారం సాయంకాలం ఉప్పెనవరా న్నుంచి బయలుదేరి మా వూరొస్తున్నాను. ఉప్పెనవరం మా వూరికి ఏడుమైళ్ళు. మా మూడో చెల్లెల్ని ఆ వూరిచ్చాం. వాళ్ళకు మంచి జామతోటకూడా ఉంచిలెండి. తెల్లారేసరికి ఇంట్లో ఉండాలి. సూరయ్య తూర్పు తెల్లవారుతూనే వచ్చి కూచుంటాడు. ఆ పొగాకు సంగతి ఏమిటో అంతుతేలాలి మరి. అంచేత చీకటి పడిందనికూడా చూడక, మా చెల్లెలితో వస్తానని చెప్పి బయల్దేరాం. "పాములుంటై జాగ్రర్త!" అని మా చెల్లెలు కేకేసి మరీ చెప్పింది.

అయింవాండీ! మా వూరుకు అంతదూరంలోకి వచ్చేసరికి ఎవరో నా ముందు నల్లగా ప్రత్యక్షమై, "ఒక్కసారి ఇలావస్తారా!" అని మహా మర్యాదగా అడిగాడు. ఆ చీకట్లో ఒక చిన్న కుప్పలాగా ఏదో కనిపించింది. వాడు ఆందులోకి నన్ను తీసుకుపోయి తలుపులాటిది మూసేసరికి ఏదో దీపం వెలిగింది అదేదో గదిలాగా ఉంది.

"ఏమిటది" అన్నాను. ఆ మనిషి తెలుగు అంత బాగా మాట్లాడినా కొంచెం కూడా తెలుగువాడల్లే లేడు. కావటానికి మనిషేగాని భూమి మీద అటువంటి మనుష లుండరు.

"ఇది సరికొత్తరకం ఫ్లయింగ్ సాసర్" అన్నాడు వాడు.

"అహోరించినట్టే ఉంది! నాకు ఈ సాసర్లు చూస్తూ కూచోటానికి అపతల బోలెడంత పని ఉంది. ఆ సూరయ్య తెల్లారకముందే వర్జ్యంలాగా వచ్చి కూచుంటాడు. రేపటితో నేను పొగాకులో మునగటమో, తేలటమో తేలిపోవాలి."

"సరే, పోదాం పదండి" అంటూ వాడు తలుపు తెరిచాడు. లోపల గదిలో లైటు ఆరిపోయిందిగాని బయట దివ్యమైన వెలుతురు. కొంచెం తల ఎత్తి చూస్తే ఆకాశాన పెద్ద గుమ్మడికాయంత చందమామ ప్రకాశిస్తున్నది! ఆ చోటు నేనెరిగింది కాదు. ఎటుచూసినా కొండలు. ఎక్కడా చెట్టూ, చేమా లేదు.

"ఇదేమిటి? ఏమిటిది?" అన్నాను, అశ్చర్యాన్నీ, భయాన్నీ, చిరాకునూ కలిపి పట్టేస్తూ.

"ఇది చంద్రలోకం" అన్నాడు వాడు.

"మరి భూలోకం ఏమైనట్టూ?"

ఆ కడవంత చంద్రునికేసి చూపించాడు వాడు.

"ఇంతలోనే అక్కణ్ణుంచి ఇక్కడికి వచ్చామా? అసంభవం. ఆ రష్యావాళ్ళు వేసిన రాకెట్టు---"

"మనం దాదాపు వెలుతురు వేగంతో వచ్చాం. అంతా మూడున్నర సెకండ్లు పట్టింది. మనం ఇక్కడచేరి దాదాపు పదిసెకండ్లు కావస్తున్నది. చెప్పాను గదా, ఇది సరికొత్తరకం సాసరు."

"చంద్రుడిలో గాలీ, నిప్పూ, నీరూ, ఏవీ లేవన్నారుగా. మనం ఊపిరాడక చావటం లేదేం ?" అన్నాను.

"గాలి లేకపోవటమేమిటి ? భూమిమీద ఉండే తేలికైన గాలి లేదుగాని బరువైన గాలి ఉన్నది. ఇది భూమిమీది గాలికి పదహారింతలు బరువు. నేలపైనుంచి దాదాపు మైలు ఎత్తు దాకా గాలి ఉన్నది." అన్నాడు వాడు.

3

నే నిక్కడ గ్రహాలను గురించిన వైజ్ఞానిక విషయాలు చెప్పి మీ ప్రాణాలు తీయటం లేదు. ఎవరన్నా శాస్త్రవేత్త వచ్చి ఇంటర్వ్యూ చేస్తే అతగాడితో నా కర్థమైన విషయాలన్నీ చెప్పెయ్యటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను.

ఇప్పుడు నేను ముఖ్యంగా చెప్పదలచుకున్న విషయాలేమంటే—

అన్ని లోకాలలోనూ మనుషులున్నారు. ముందే చెప్పానుగా, భూమిమీది మనుషుల్లాంటి వాళ్ళు కారు. అయితే భూమిమీద ఎన్నిరకాల మనుషుల్లేరు. ఒక తెల్లవాణ్ణీ, నీగ్రోనూ, జపాను వాణ్ణీ, ఆఫ్రికాలో ఉండే మరుగుజ్జునూ ఒకచోటపెట్టి చూడండి ఎంత వ్యత్యాసం కనిపిస్తుందో. భూమిపైన ఉండే జాతుల్లోనే నెత్తిన జుట్టుండి, గడ్డాలూ, మీసాలూ మొలవనివాళ్ళున్నారు గద.

అలాగే చంద్రుడిలోనూ, కుజుడిలోనూ, శుక్రుడిలోనూ, బుధ, గురు, శని గ్రహాల లోనూ, నిక్షేపంగా మనుషులున్నారు. అంతేకాదు, ప్రతి గ్రహంలోనూ మన భాషలు తెలిసిన వాళ్ళుకూడా ఉన్నారు. మన రేడియోలు విని వాళ్ళు మన భాషలు నేర్చుకుంటారుట. రాయటమూ, చదవటమూ మాత్రం వాళ్ళతరంకాదు. వాళ్ళకు నిజంగా శ్రద్ధవుంటే నాబోటి యాత్రికుడి ద్వారా అదికూడా నేర్చుకోవచ్చు. కానీ వాళ్ళకు శ్రద్ధలేదు. వాళ్ళ భాషలకే లిపీ, రాతా లేవు. వాళ్ళ పుస్తకాలన్నీ రికార్డులే. వార్తలుకూడా రేడియో ప్రసారాలద్వారా తెలుస్తాయి.

నన్ను గ్రహాలన్నీ తిప్పినవాడు మంగళ్ళ (కుజ) గ్రహంవాడు. వాళ్ళ శాస్త్రవిజ్ఞానం వర్ణనాతీతం. అందుకే మంగళగ్రహాన్నిచూసి మిగిలిన గ్రహాలు వణికిపోతాయి; మాటవరసకు అనటంకాదు—నిజంగా వణికిపోతాయి. వాళ్ళు మిగిలిన గ్రహాలమీద భూకంపాలూ, అగ్ని పర్వతాల విజృంభణలూ పుట్టించగలరు. వాళ్ళు దిక్కుమాలిన ప్రసారాలతో జనంలో యుద్ధోన్మాదాలూ, జాత్యహంకారాలూ కూడా రెచ్చగొట్టగలరని నా నమ్మకం.

భూమిపైన ఉండే మనకు తెలియనట్టుగానే ఈ మంగళగ్రహం వాళ్ళను గురించి ఇతర గ్రహాలమీది వాళ్ళకూ తెలియదు. కాని భూమినిగురించి మటుకు అన్ని గ్రహాలలోనూ తెలుసు. ఇతర గ్రహాలనుంచి భూమికి వలసవచ్చినవాళ్ళు లేరుగాని, భూమినుంచి వలసవచ్చిన వాళ్ళు అన్ని గ్రహాలలోనూ ఉన్నారు.

చంద్రుడిపైన ఒక మనిషితో ఒక అరగంట గడిపి అక్కడి కమామీషంతా తెలుసు కున్నాను. నన్ను తెచ్చినవాడు వెంటనే ఉన్నాడు.

4

చంద్రలోకాన్ని మనవంటి సంస్కారంగల వాళ్ళం సహించలేం. అక్కడ ఎక్కువ మంది పేదలు. పేదవాళ్ళు తక్కువకులం. బొత్తిగా ఆస్తిలేనివాళ్ళది హీనకులం. కులాలు కేవలం ఆస్తిపైనే ఆధారపడతాయి గనుక, ఒకే మనిషి కులాలు మారుతూ ఉంటాడు.

పై కులాలవాళ్ళకే పనిలేని ఉద్యోగాలుంటాయి, ఉద్యోగులకు జీతాలుండవు. ఆమాటకు వస్తే పనిచేసేవాళ్ళకూ జీతాలుండవు. తక్కువ కులాలవాళ్ళకు పని ఎక్కువ. ఎంత ఎక్కువ పనిచేస్తే అంత తక్కువ హక్కులుంటాయి. మరీ హీనకులస్తులు పనిచేసే కాలంలో విశ్రాంతి తీసుకునే కాలం పదోవంతు మాత్రమే ఉంటుంది. వాళ్ళకు తిండి మాత్రమే పెడతారు. వాళ్ళ బట్టలు వాళ్ళేనేసుకోవాలి—అదికూడా విశ్రాంతి కాలంలో.

ఏకారణం చేతగాని ఆస్తి పోగొట్టుకుని కులభ్రష్టుడైన వాడికి ఉద్యోగం—అంటే అధికార హక్కులు—పోవటమూ, భార్యలు విడాకులివ్వటమూ మొదలైనవి జరుగుతాయి. ఆడవాళ్ళు వేరే ఒక కులం. వాళ్ళకు ఆస్తులుండవు.

"నిజానికి ఆడవారిలోనూ కులాలు వున్నాయి. కాని ఆ సంగతిని పైకి ఒప్పుకోం. చిన్న వయసులో ఉన్న అందగత్తెలు ఉత్తమకులం. ఎందుచేతనంటే వాళ్ళు ఉత్తమ కులస్తులకు భార్యలై వారి అధికార హక్కులన్నింటినీ వినియోగించుకుంటారు. అనాకారులకు హీన కులస్తులు మాత్రమే దొరుకుతారు గనక వాళ్ళు ఎక్కువపని చెయ్యాలి" అన్నాడు చంద్రలోకవాసి.

"మీ సాహిత్యం మాటేమిటి?" అని అడిగాను.

"మాకు మంచి సాహిత్యం ఉన్నది. అంతా ఉత్తమ కులాలవాళ్ళు మాత్రమే సాహిత్యం రాయవచ్చు. కింద కులాలవాళ్ళు సాహిత్యం రాస్తే కఠినశిక్ష పొందుతారు. . మా సాహిత్యం అంతా స్త్రీలను గురించే. ఒక అందగత్తె అయిన స్త్రీ, ఒక హీనకులంవాణ్ణి ప్రేమించి తన అందాన్ని పోగొట్టుకుని, ప్రేమను కూడా పోగొట్టుకుని చచ్చిపోతుంది. ఆ మనిషి కావలిస్తే అత్యున్నత కులంలో ఉండి చంద్రభోగాలన్నీ అనుభవించగలది. కాని ప్రేమ కోసం ప్రేమను సయితం త్యాగం చేసింది. ఈ కథను సుమారు తొమ్మిది లక్షలమంది రకరకాలుగా రాశారు."

"అలాటి స్త్రీలు చాలామంది ఉన్నారు కాబోలు" అన్నాను.

"నాకు తెలిసినంతవరకు ఒక్కతె కూడా లేదు. అయినా జరిగేదే కథలుగా రాయటంలో అర్థమేముందీ? ఎక్కడా జరగని విషయాలైతేనే సాహిత్యంగా రాయాలి" అన్నాడు చంద్రవాసి.

"అదేం సిద్ధాంతం?" అన్నాను నిర్ఘాంతపోయి.

"మీ లోకంలో బూర్జువాలు చెప్పేది అదే సిద్ధాంతం. ఎందుకు ఆశ్చర్యపడతావు?" అన్నాడు మంగళగ్రహంవాడు.

తరవాత మాకు చంద్రలోక సాంఘిక వ్యవస్థ గురించి చర్చ జరిగింది. చంద్రలోకం

కంటె భూలోకమే మెరుగన్నాను. అక్కడ కులాలున్నా శాశ్వతంగా ఉండటంచేత జీవితం ఒడుదుడుకులు లేకుండా నడుస్తుంది.

"మీ భారతదేశంమాట చెప్పకు. మిగతా భూమిమీద కూడా కులాలూ, హక్కులూ డబ్బును బట్టే ఏర్పడుతున్నాయి. కులాలున్నచోట సైతం హక్కులు డబ్బును బట్టే వస్తున్నాయి. పాలుతాగే పిల్లిలాగా కళ్ళు మూసుకుని మీరు అలాటిదేమీ లేదనుకుంటున్నారు. మా సమాజం వాస్తవిక దృష్టితో ఏర్పాటు చేసినది" అన్నాడు చంద్రవాసి.

"అవునవును! ఆ పిడికెడు మెతుకుల కోసం ఆశపడి మీ తక్కువ కులాలవాళ్ళు పని చెయ్యబట్టే మీ బతుకులు వెళ్ళమారుతున్నాయి" అన్నాడు మంగళగ్రహం వాడు.

"నువ్వు విప్లవం రెచ్చగొట్టుతున్నావా?" అన్నాడు చంద్రవాసి.

"విప్లవం దానంతట అదే రేగుతుంది. ఒకరు రెచ్చగొట్టితే రేగిన విప్లవం ఎన్నాళ్ళు సాగుతుంది?" అన్నాడు మంగళగ్రహంవాడు.

వాడి ధోరణి చూస్తే కమ్యూనిస్టు ధోరణిగానే ఉన్నది. కాని నాకు చంద్రలోకం కూడా నచ్చలేదు. "బాబూ నన్ను ఇంటికి చేర్చుతావా?" అని నన్ను తెచ్చిన వాడితో అన్నాను.

5

కాని వాడు నామాట లక్ష్యపెట్టక, "అపరాత్రివేళ ఇంటికి పోయి ఏం చేస్తావు?" అన్నాడు.

"ఆ సూరయ్య సంగతి నీకు తెలీదు. అసలు ముహూర్తం మొన్న శనివారం తెల్లవారు జామున పెట్టాడు. నేను చెప్పుల్లో కాళ్ళు పెట్టేసరికి తూర్పున తెల్లగా కనివించిందిట. దుర్ముహూర్తమని ఇంటికి చక్కాపోయాడు. మరి సూరయ్య లేకుండా ఆ పొగాకు—"

నన్ను సాసర్లోకి తోసి తలుపు మూశాడు. దీపం వెలిగి ఆరినంతసేపు పట్టలేదు—మేం ఇంకో లోకంలో ఉన్నాం. ఆ సాసరును ఎవడు నడుపుతున్నాడో నాకు చచ్చినా అర్థం కాలేదు. ఎంత సరికొత్త సాసరైనా ఏవో మీటలూ మరలూ ఉండాలిగా. మేం ఉన్న గదిలో బొత్తిగా బోడిగోడలు తప్ప ఇంకేమీ లేవు. కాళ్ళతో ఏమన్నా చేస్తున్నాడా అని కూడా అనుకున్నాను.కాని నేల కూడా బోడే....

"ఇదేమిటి?" అన్నాను.

"శుక్రుడు" అన్నాడు వాడు.

అక్కడా మనుషులున్నారు—చక్కని తెలుగు మాట్లాడేవాళ్ళు.

"లోకాంతర వార్తాహరుడా!" అంటూ నన్నొక పొట్టిమనిషి పలకరించాడు. అతనే అక్కడి పరిస్థితులు నాకు చెప్పింది.

శుక్రగ్రహంలో జాతి, మత, కుల భేధాలు లేవు. కాని అంతకంటె దారుణమైనది—

డబ్బు—అక్కడి వీరవిహారం చేస్తున్నది. ప్రతి ఊరికీ ఒక ధనలక్ష్మి ఆలయం ఉన్నదట! అక్కడ కూడా డబ్బు ఆడదే.

వీళ్ళ డబ్బుపిచ్చి ఎంతదాకా పోయిందంటే, ఒకరినొకరు మర్యాద చేసుకోవటానికి ఉత్తుత్త డబ్బు ఇచ్చుకుంటారు. ఆ పొట్టివాడు నాకు ఒక కోటి ఇచ్చాడు! కాని అది నిజమైన డబ్బు కాదు. ఈ ఉత్తుత్త డబ్బును పిల్లల కిస్తే వాళ్లు ఏడుపు మానేస్తారుట.

అసలు డబ్బు ఎట్లా ఉంటుందో చూసినవాళ్లు బహుకొద్ది. డబ్బుకోసం హత్యలు తరుచు జరుగుతాయి. ఆడవాళ్ళకోసం కూడా హత్యలు జరుగుతాయి. డబ్బుకోసం చేసే హత్యలకు శిక్షలు స్వల్పం. డబ్బుకోసం హత్యలు చెయ్యడం అక్కడ ఆనవాయితీగా వస్తున్నదట, ఒక ప్రాణం తీసి ఎంత ఎక్కువ డబ్బు సంపాదిస్తే అంత ఘనుడన్నమాట. కొద్ది డబ్బు కోసం హత్యలు చేసేవాళ్ళను కఠినంగా శిక్షిస్తారు. తిండికోసమో, బట్టకోసమో హత్యలు చేసేవాళ్ళు కఠిన శిక్షలు పొందుతారు.

కొద్ది రోజుల క్రితమే ఒకడు ఒక్క హత్యతో నూరుకోట్లు సంపాదించాట్ట. వాడి విచారణ చూసి తీరవలసిందని చెప్పారు. వాణ్ణి ధనలక్ష్మి పెంపుడు కొడుక్కు జరిగినంత గౌరవ మర్యాదలతో జనం చూశారట.

ఈ లోకంలో ప్రధాన పరిశ్రమ ఇనప్పెట్టెల్లాటివి. అనేక వేలమంది శాస్త్రజ్ఞులు ఈ పరిశ్రమలో పనిచేస్తారుట. ఇనుమును ఇక్కడ తగరంకన్న హీనంగా చూస్తారు. ఇనుముకన్న ఇరవై రెట్లు గట్టి పదార్థంతో చేసిన ధనపుపెట్టెలు సామాన్యుల ఇళ్ళలో కూడా ఉంటాయి. రెండో పరిశ్రమ రక్షణాయుధాలు. ఇవే మారణాయుధాలు కూడాను. డబ్బును రక్షించుకునే ప్రయత్నంలో హత్యలు చేసినవాడిమీద కేసు కూడా ఉండదు. స్త్రీలకోసం ధనికులు చేసే హత్యలు ధనరక్షణకుగాను చేసిన హత్యల్లాగా ఉండేట్టు సాక్ష్యం సృష్టిస్తారు.

ఇక్కడ సెక్సు ప్రధానం. ఇక్కడ ప్రసిద్ధ శాస్త్రవేత్తలు తిండికన్న సెక్సు ప్రధానమనీ, డబ్బు సెక్సు చిహ్నమనీ ఏకగ్రీవంగా ఒప్పుకున్నారు. జనం పవిత్రంగా భావించేదంతా సెక్సు జన్యమేనని నిరూపిస్తూ, ఒక గొప్ప శాస్త్రవేత్త 33 సంపుటాల ఉద్గ్రంథం రాశాడు. ఇక్కడి ప్రాచీన సాహిత్యంలో స్వర్గవర్ణన లన్నీ ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో సెక్సును స్ఫురింపజేస్తాయి. కవులు ఆడదాని ఆలింగనంలో ప్రాణాలు వదలాలని కోరుతూ రాసిన పద్యాలు చిన్నపిల్లల చేత కూడా చదివిస్తారు. అదంతా వింటుంటే నాకు వచ్చే జుగుప్స కలిగింది.

6

తరువాత గురు గ్రహానికి వెళ్ళాం. దీన్ని వర్ణించటం నావల్ల కాదు. రాత్రి అయేది పగలయేది ఆకాశం కనిపించదు. ఎప్పుడూ మేఘాలు కాంతి వెదజల్లుతుంటాయి.

అక్కడి ఇళ్ళు అన్నీ అనేక వందల అడుగుల ఎత్తుంటాయి. విద్యుచ్ఛక్తి తన్న చాలా హెచ్చయిన శక్తులను వాళ్ళు వినియోగిస్తున్నట్టు కనిపిస్తారు. దయ్యావు బల్లుల్లాంటి జంతువులు అక్కడ కొల్లలు కొల్లలుగా కనిపిస్తాయి. మనుషులు కూడా చాలా భారీగా, రాక్షసులల్లే ఉంటారు.

ఇక్కడి సాంఘిక పరిస్థితి నాకు ఏమీ అంతుబట్టలేదు. కాని ఇక్కడ రాజకీయాలు చాలా హెచ్చుగా కనిపించాయి. ఎక్కడికి వెళ్ళినా రాజకీయ నినాదాలూ, రాజకీయ ప్రచారమూనూ.

తెలుగు మాట్లాడే రాజకీయవేత్త నాతో పదినిమిషాలు మాట్లాడాడు. ప్రపంచంలో—అంటే గురుగ్రహం మీద—ఒకటే నిజం ఉన్నదిట: ప్రజలు నమ్మినది. నమ్మేటట్టు చేయగలిగినది. రాజకీయాధికారం కోసం అసత్యారోపణలూ, అబద్ధపు ప్రచారాలూ చెయ్యటం మనిషి ధర్మంట. ఇక్కడ అత్యుత్తమ స్థానం రాజకీయాధిపతిది. దీనికి ఒక రకం ఎన్నికలుంటాయి. అధిపతిగా ఎన్నుకోబడ్డవాడు చలాయించలేని అధికారంలేదు. ఎన్నికల పోటీ దారుణంగా ఉంటుందిట. ఆ పదవికి పోటీచేసే వాళ్ళలో నూటికి అరవై మంది హత్యలకు గురి అవుతారుట.

"మనిషికి కావలసింది శక్తి. అధికారం! మిగిలినవన్నీ దాని తరవాతనే. అధికారంకోసం చచ్చినవాడు స్వర్గానికి అధిపతి అవుతాడు" అన్నాడా రాజకీయవేత్త.

అక్కడ పిల్లల్ని సాధారణంగా ఆశీర్వదించేది "అధిపతి వవుతావుగాక!" అని.

"ఆడవాళ్ళ మాటేమిటి?" అన్నాను.

"ఆడవాళ్ళు పనిచేస్తారూ!" అన్నాడు రాజకీయవేత్త.

ఇది అక్షరాలా నిజమని తరవాత రుజువయింది. విజ్ఞానమంతా ఆడవాళ్ళది. శాస్త్రవేత్తలు మొదలు రోడ్లు ఊడ్చేవరకూ అంతా ఆడవాళ్ళే. వాళ్ళు పిల్లలను కనరుట. పిల్లలు ప్రయోగశాలల్లో పుడతారు. ఈ ప్రయోగశాలలు జనాభా శాఖ కింద పనిచేస్తాయి. గురుగ్రహంమీది జనాభా ఇరవై లక్షల కోట్లు— హెచ్చదు, తగ్గదు.

"ఆడవాళ్ళంతా కలిసి తిరగబడితే మగవాళ్ళగతి ఏం కాను?" అన్నాను.

రాజకీయవేత్త నవ్వి, "వాళ్ళకు అధికార వాంఛ లేదు. వాళ్ళ మస్తిష్కాలు చాలా భిన్నంగా ఉంటాయి. వాళ్ళకు జీవితపు అల్ప సుఖాలపై కాంక్ష జాస్తి. రకరకాల రుచులు గల ఆహార పానీయాలూ, తుచ్ఛమైన సంగీతమూ, రంగు దీపాలాటలూ వాళ్ళకి ఇష్టం. వాళ్ళ జీవితాలు సమగ్రమైనవి—వాళ్ళ దృష్టిలో వాళ్ళు తిరుగుబాటు చెయ్యరు!" అన్నాడు, వాళ్ళ జీవితం చూసి జాలిపడేవాడిలాగా.

7

శనిగ్రహానికి వెళ్ళాం. నా కక్కడ ఒక్కక్షణం ఉండబుద్ధి కాలేదు. ఎక్కడా

ఒక అందమైన ప్రదేశం ఉన్నట్టు లేదు. మనుషులున్నారు కాని నోరు విప్పి మాట్లాడరు. అస్తమానం పనిచేసుకు పోతుంటారు—అది కూడా చెమటోడ్చే శ్రమ. వారిలో వారు కూడా మాట్లాడుకోరు.

నా పాలిటికి ఒకడు దొరికాడు.

"ఇక్కడ జీవితం ఎట్లా ఉంటుంది?" అన్నాను.

"మామూలుగానే ఉంది" అన్నాడు.

"అదికాదు. మీ లోకంలో నాయకు లెవరు?"

"నాయకులంటే?"

"మిగిలినవాళ్ళను నడిపించేవాళ్ళు."

"మేం నడవగలం. ఒకరు నడిపించటం దేనికి?"

"మీ కేమైనా సమస్యలుంటే ఏం చేస్తారు?"

"సమస్యలంటే?"

"ఏం చెయ్యాలో తెలియకపోవటం."

"ఏం చెయ్యాలో అందరికీ తెలుసు."

"మీలో పోట్లాటలు వస్తే ఎవరు తీరుస్తారు?"

"పోట్లాట లంటే?"

"ఒకరినొకరు కొట్టుకోవటం, పొడుచుకోవటం, దోచుకోవటం, మోసం చెయ్యటం, చంపుకోవటం."

"ఎందుకూ?"

"మీలో కళాకారు లున్నారా?"

"కళలంటే?"

నన్ను తెచ్చినవాడు అడ్డుపడి, "నువ్వడిగే వేవీ ఇక్కడ లేవు. వీళ్ళకు శాస్త్ర జ్ఞానంకూడా ఉన్నది. కాని దానితో శ్రమ తగ్గించుకునే ప్రయత్నంకూడా చెయ్యరు. వీళ్ళకు పరమాణు శక్తికూడా తెలుసు. కాని దానితో వీళ్ళు ఆటవస్తువులు చేసుకుంటారు. వీళ్ళకు పుస్తకాలు లేవు. పని చెయ్యకపోతే వీళ్ళకు జబ్బుచేసినట్టవుతుంది. అసలట్టు వీళ్ళకు రోగాలురావు. ఇక్కడ ఆస్పత్రులూ, వైద్యులూ లేరు. వీళ్ళు తినే ఆహారం నిర్దుష్టమైనది. ఇంకో లక్ష ఏళ్ళకు వచ్చి చూడు, వీళ్ళు ఈ విధంగానే జీవిస్తూంటారు. ప్రతిఒకడూ మూడువందలేళ్ళు బతుకుతాడు" అన్నాడు.

"పోదామా?" అన్నాను.

"మా లోకం చూస్తావా?" అన్నాడు.

"నే నింటికిపోవాలి" అన్నాను.

"దారేగా?" అన్నాడు.

"సరే పద" అన్నాను.

మంగళగ్రహం. మేం దిగినది ఒక ఎత్తయిన భవనం మీద. అక్కడకూడా రాత్రే. ఆ సమయానికి ఆకాశంనిండా రంగుదీపాలు వెలిగించినట్టుగా ఉన్నది. ఆ దీపాలు కదులుతున్నట్టు నేను మొదట గ్రహించలేదు.

"అవన్నీ మేం ఏర్పాటుచేసిన మండలాలు. అన్నిటికీ ప్రయోజనం ఉన్నది చెబుతూ కూర్చుంటే చాలా వేళ అవుతుంది" అంటూ నన్ను భవనం లోపలికి తీసుకుపోయాడు. లోపల ఒక పెద్ద హాలున్నది. అది గుండ్రంగా ఉన్నది. చుట్టూ సినిమా తెరలాటిది అమర్చి ఉన్నది. మేము దిగివచ్చిన మెట్లూ, ఏవో మీటలూ గదిమధ్య ఉన్నాయి.

అతను గదంతా చీకటిచేసి ఏదో మీటనొక్కేసరికి నా చుట్టూ అకస్మాత్తుగా ఆకాశమూ, నక్షత్రాలూ, గ్రహాలూ ప్రత్యక్షమయ్యాయి. ఒక్క క్షణంపాటు కంగారుపడ్డాను. సూర్యబింబంకేసి చూస్తే దానిచుట్టూ మంటలుకూడా కనిపిస్తున్నాయి. ఆ జ్వాల కదలికను గమనించాక నేను చూస్తున్నది బొమ్మకాదనీ, కనీసం సినిమా అయి ఉంటుందనీ తోచింది. నా మనస్సు తెలుసుకున్నవాడల్లే అతను, "ఇది సినిమా కాదు. టెలివిజన్. నువు చూస్తున్నదంతా వాస్తవంగా ఆకాశమే. మీ భూమిమీద ఉన్న గొప్ప టెలిస్కోపులకంటె సుమారు రెండువందలరెట్లు స్పష్టంగా ఆకాశాన్ని ఈ గదినుంచి పరిశీలించవచ్చు. అచ్చగా సూర్యుణ్ణిగాని ప్రత్యేక నక్షత్రాలనుగాని, దూరపు బ్రహ్మాండాలను గాని పరిశీలించటానికి వేరే గదులున్నాయి. మాది శాస్త్రజ్ఞానంమీద నిర్మించిన జీవితం. దాదాపు ప్రతిఒకరూ శాస్త్రజ్ఞానంకోసం కృషిచేస్తాం. దానికోసమే బతుకుతాం" అన్నాడు.

"మీ రాజకీయాలు—"

"మాకు రాజకీయాలు లేవు. సాంఘికంగా విభేదాలు లేవు."

"మీ ఆశయం?"

"ముందుకు పోవటం. ప్రకృతిని వశపరుచుకోవటం."

"మీ వినోదం?"

"సృష్టి, ప్రకృతి."

"శనిగాళ్ళ లాగా మీ జీవితంకూడా స్తంభించిపోతే?"

"మా జీవితం స్తంభించే అవకాశం లేదు. మా లోకం సూర్యుడుకి సరిఅయిన దూరంలో ఉన్నది. మీరు మరీ దగ్గిరిగా ఉండి నైసర్గికమైన మార్పులతో చాలా బాధపడుతున్నారు. శనిగ్రహం మరీ దూరంగా ఉండి బొత్తిగా మార్పులు లేకుండా ఉంది. మాకు మార్పులున్నాయిగాని వాటిని ఏనాడో మా అదుపులోకి తెచ్చుకున్నాం. ఈనాడు ప్రకృతి మమ్మల్నేమీ చెయ్యలేదు."

* * *

తెల్లవార్లూ మేలుకుని ఉన్న కారణంచేతనో లేక ఆ మనిషి ఏమైనా చేశాడోగాని నాకు మైకం ముంచుకు వచ్చింది. నాకు మళ్ళా స్పృహ తెలిసేసరికి మా ఊరు అంతదూరంలో ఉన్నది. తూర్పున వేగుచుక్క—అన్నట్టు శుక్రుడు—ప్రకాశిస్తున్నది... ...

ముద్రణ: జనవరి 1960, యువ ప్రారంభ సంచిక.